

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2043/2020
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужила АА и мал. ББ, коју заступа законска заступница мајка АА, обе из ..., чији је пуномоћник Ноеми Сабо, адвокат из ..., против тужених Града Суботице, кога заступа Градско правобранилаштво Града Суботице и ЈКП „Чистоћа и зеленило“ из Суботице, чији су пуномоћници Бранко Бајић и Доброслав Бајић, адвокати из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужила, изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 107/18 од 18.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужила изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 107/18 од 18.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужила изјављена против пресуде Вишег суда у Суботици Гж 107/18 од 18.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П 686/2017 од 24.01.2018. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужила којим су тражиле да се обавезу тужени да им на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени душевни бол и страх солидарно исплате износ од укупно 300.000,00 динара и то тужили АА износ од 80.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени душевни бол и износ од 40.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх и тужили малолетној ББ износ од 120.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени душевни бол и износ од 60.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх, са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате, као и захтев за накнаду трошкова поступка. Ставом другим изреке усвојен је захтев тужила за ослобађање од плаћања судских такси. Ставом трећим изреке обавезане су тужиле да туженом Граду Суботици накнаде трошкове поступка у износу од 22.500,00 динара. Ставом четвртим изреке обавезане су тужиле да туженом ЈКП „Чистоћа и зеленило“ накнаде трошкове парничног поступка у износу од 22.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Суботици Гж 107/18 од 18.11.2019. године ставом првим изреке жалба тужила је одбијена, а пресуда Основног суда у Суботици П 686/2017 од 24.01.2018. године је потврђена. Ставом другим изреке, захтев тужиле за накнаду трошкова састава жалбе у износу од 18.000,00 динара је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложиле су да се о ревизији одлучује на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У конкретном случају, правноснажном пресудом одбијен је као неоснован захтев тужиле за накнаду нематеријалне штете услед губитка пса, односно присуствовању напада усмрћења њиховог пса од стране паса луталица, због чега су тужиле трпеле нематеријалну штету у виду претрпљених душевних болова и претрпљеног страха, уз образложење да критичном приликом тужиле нису задобиле повреде, односно да их пси луталице нису напали, те да нису трпеле душевне болове и страх због властите безбедности већ бол и страх искључиво због кућног љубимца кога су напали и растргли пси луталице. У конкретном случају, тужиле немају право на накнаду нематеријалне штете због претрпљених душевних болова и претрпљеног страха, обзиром да одредбом члана 200. Закона о облигационим односима, којим се регулише законски основ за накнаду нематеријалне штете, наведени вид претрпљене штете коју су тужиле трпеле због губитка пса, није прописан.

Узимајући у обзир врсту спора и садржину судске заштите и начин пресуђења, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, уједначавања судске праксе нити потребе за новим тумачењем права. Одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права које су у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда па указивање тужила на постојање другачијих одлука не указује и нужно на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Такође, нема потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права.

Из изложених разлога, посебна ревизија није дозвољена применом члана 404. ЗПП, те је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужила није

дозвољена. Побијаном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду изложено, на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић